UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè Obeundum

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De proprijs remedijs peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Visual Library

DE PROPRIIS REMEdiis peccatorum.

PRimò, conſideratio propriæ vilitatis, & defectuum animæ, & corporis, & exteriorum. Secundò, obſeruare meliores ſe, & præcipuè Chriſtum, qui nos ad ſui imitationem hortatur dicẽs: *Matt. 11.* Diſcite à me, quia mitis ſum & humilis corde, &c. Tertiò, animaduertere ſuperborum ſeruitutem, & ignominiam, qui ad dignitate filiorum Dei decidunt, & fiunt dæmonis abiecta mancipia, qui rex eſt ſuper omnes filios ſuperbiæ.

Superborum miſera conditio.

Quartò, verſari cum humilibus ac modeſtis. Quintò, in veſtitu, domo atq; omnibus operationibus externis, quantum decorum ſtatus cuiuſque fert, ſeſe dimittere.

Contra vanam gloriam.

Primò, ſua abſcondere. Secundò ad defectus proprios mentem reflectere. Tertiò, honorem & laudem oblatam ſtatim offerre Deo, auctori totius boni.

Contra auaritiam.

Animus exiguis potiùs

Primò, efficaciſſimum remedium, omnia relinquere. Secundò, animaduertere magnis operibus non magis ſatiari animum

animnm, quàm exiguis, ac proinde minuendam eſſe cupiditatem potius, quàm diuitias cumulandas. Tertiò, conſiderare omnia breui eſſe relinquēda, niſi quæ præmiſſa per manus pauperum fuerint. Quartò, cogitare, quanta fuerit Chriſti paupertas, & ſanctorum qui illum ſunt imitati. Quintò, cōfidere Deo, qui paſſerculos alit, & dicit; Quærite primùm regnum Dei, & iuſtitiam eius, & cætera adiicietur vobis. Sextò recedere à ſocietate auarorum; & cum illis agere, qui temporalia negligunt. Septimò, mirari cœleſtes diuitias, & bona illa infinita, certa iucundiſſima, & ſemper duratura.

quam magnis ſatiatur opibus. Quæ pauperi erogantur in cælum præmittuntur. Matt. 6.

Contra luxuriam.

PRimò, fugere conſpectum, & multo magis familiaritatem eam quæ ad libidinem inflammat. Secundò recedere à conuictu illorum, qui ſuo exemplo ad libidinem excitant. Tertiò, otiū fugere, & honeſtis exercitiis ſemper vacare. Quartò, nō nutrire corpus delicatè, ſed potiùs amare abſtinentiam, maximè à viris fortioribus, & cibis calidioribus. Quintò, repellere ſtatim malas cogitationes, & ſenſus cuſtodire. Sextò, dolorem aliquem voluntarium aſſumere, præſertim vrgente carnis tentatione.

Contra iram propriam.

Iniuria non patientem ſed inferentem lædit. Chriſto referimus.

PRimò, parare ſe ad verba & actus, quæ ſolent ad iram incitare, patienter toleranda. Secundò, intelligere patienti non nocere iniuriam, ſed potiùs inferenti: & quantum iniuriarum pro nobis Chriſtus paſſus ſit, cui referemus gratiam tantorum beneficiorum, ſi patienter iniuriam ſuſtinebimus Tertiò, conuertat ſe ad aliud quippiam agendũ, mentem diuertens ab iniuria. Quartò ſaltem linguam & manus comprimat, & accenſam iram in pectore extinguat.

Contra iram alterius.

Primò, mollis ſermo frangit iram, durus furorem ſuſcitat: Secundo, tace, vel deflecte ab irati conſpectu. *Prou. 15.*

Contra inuidiam.

Inuidia inutilis.

Primò, non amare terrena Secundò, cogitare quàm ſit inutilis inuidia, quæ tantùm confert ad peccandum, & inuidi cruciatum. Tertiò, quàm ſit inhoneſta cùm vel ſanguinem teneamur effundere pro noſtris proximis, ſi res poſtulauerit. Quartò, id expende, ſi alius careret bono quod tu illi inuides, non ideo tu meliùs haberes: ſi igitur inuidia nihil tibi conducit, nec ad temporalia, nec ad famam,

Inhoneſta.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mam, nec ad virtutem, & animum cruciat, & à Deo auertit, quare non illam abiicies? Quintò, cogita quicquid iuuat & accendit charitatem fraternam, &c.

Contra odium proprium.

Primò animaduertere Dei vindictam qui non dimittit, niſi dimiſerimus. Secundò, qui alium odit, ſibi plus nocet quàm illi, cùm ſe in ſtatu peccati mortalis conſtituat. Tertiò, ignoſcere tandem, aliquando debemus, ſi perire nolumus in ſempiternum. Meliùs eſt ergo citò ignoſcere, & periculum euadere, ne etiam ſine merito vita tranſigatur, & vt Chriſto in ea placeamus. *Qui odit cum ſibi pluſquã alteri nocet.*

Contra odium alterius.

Primò, benefacere: Secundò inſeruire: Tertiò, ſubmittere ſeſe.

Contra Gulam.

Primò, remouere quæ poſſunt gulam irritare, qualis eſt ciborum ſuauitas, varietas & condimenta. Secundò conſiderare beſtiarum hanc eſſe voluptatem potiùs quàm hominum, quæ intellectum obfuſcat, bona deſideria extinguit, vitam reddit breuiorem: imò animalia bruta non plus indulgent cibo, quàm *Ciborũ voluptas beſtiarum eſt potiùs quã hominũ. Gulæ incommoditas.*

neceſſitas poſtulat. Tertiò, præcedens deliberatio multum confert.

Contra Acediam.

Beneficiorum recordatione amor excitatus.

Primò, crebra beneficiorum Dei recordatio, quę amorem excitat. Secundò vicinam mortem, quæ benè operandi tempus aufert, meminiſſe. Tertiò, pœnarum & præmiorum cogitatio. Quartò, deditos otio fugere, & ſectari diligentes.

Remedia vniuerſalia.

Primò, ſummum & vniuerſale remedium ad omnia vitia extirpanda, & inſerendas virtutes eſt, frequens oratio cum fiducia. Secundò, frequens confeſſio, & quæ ſtatim cùm in aliquod lapſus fueris peccatum, fieri debeat. Tertiò, frequens ſumptio Euchariſtiæ. Quartò fugere improborum, & ſectari bonórum ſocietatem. Quintò lectio piorum auctorũ, & ſacræ Scripturæ præcipuè. Sextò, meditatio paſſionis Chriſti. Septimò, conſiderare vitam ſanctorum. Octauo, præſentiam diuinæ maieſtatis & Angelorum. Nonò, mortem certam. Decimò, iuſtitiam diuinam per exempla illorum, quos puniuit. Vndecimò, futurum iudicium. Duodecimò, pœnam damnatorũ,

Deci-

Decimotertiò, gaudium & felicitatem Paradiſi.

Quomodo his armis vtendum ad vitia ſuperanda.

Radix peccatorum præcidenda.

Primò; ab affectibus, id eſt, peccatis inueſtigare oportet radicem, vnde cætera vitia pullulant. Vnum enim aut alterum ſolet eſſe vitium duntaxat, præcipium in vnoquoque homine, quod reliqua generat, quo ſublato, etiam illa quæ ab eo oriebantur interibunt. Secundo, memoria tenere remedia contra illud, vt cùm opus fuerit adhibeatur. Tertio, cum vno aut altero, peculiari diligentia pugnabis (etſi omnia in genere odio habeas neceſſe eſt) donec illud abſtuleris, aut ita debilitaueris, vt vel non repugnet, vel facilè comprimatur. Contra hunc hoſtem crebro renouandũ eſt propoſitum, acuenda ira in illum, propriiſque armis cum eo pugnandum eſt; adhibenda ſunt etiam remedia communia, & circa id, examen conſcientiæ quotidianum verſetur: Nam ſi hodie vnum aggrediaris, craſtino die alterum, nullũ tandem ſuperabis. Quartò, neceſſaria eſt animi magnitudo, ad ineundum certamen, & victoriam ſperandam, licet ar-

Bonum propoſitum crebro renouandum.

Certum Victoriæ ſignum. Victus quinam dicendus. Appoſitiſsimæ ſimilitudines.

dua & operoſa futura ſit. Certum victoriæ ſignum eſt victoriam magnanimiter ſperare Quintò, perſeuerantia in certando opus eſt, nec deſpondere animum oportet, licet millies cadas: ſurge ergo & pugna. Victus eſt ille ſolum, qui armis & voluntate pugnandi abiectis, ſe aduerſario turpiter dedit. Et licet profectus aliq̃diu minimè cernatur, nõ ideo nihil profeciſti. Nam vt horologij vmbram progreſſam videmus, progredientem non cernimus: & ſegetes creuiſſe apparet nõ apparet creſcere: ita virtutem creſcentẽ, quoniam minutis conſtat auctibus, non facilè videas, ſed tandem longiori interuallo creuiſſe videas: ſed & labor ille pugnandi, humilitas, & patientia ſuſtinenti non exiguus eſt profectus.

Reſtitutionis cognitio, tum confeſſario, tũ pœnitenti neceſſaria.

DE RESTITVTIONE.

INTER ea, quorum confeſſario neceſſaria eſt cognitio, vel in primis Reſtitutio eſt; per quam ſatis fit, pro re ablata, vel damno, vel iniuria. Eſt autem confitentibus neceſſaria, quia ſicut accipere alienum, ita & tenere inuito Domino mortale eſt. Quæ ſunt obſeruãda circa reſtitutionẽ, his duob⁹ verſibus adnotantur.

Quæ circa reſtitutionẽ obſeruanda.

Quis,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN